

سوال A: 1311A

- ❖ اگر a و b مساوی باشند، آنگاه جواب ما صفر خواهد بود.
- ❖ اگر $a > b$ باشد و $a - b$ عددی زوج باشد یا اینکه $a < b$ و $b - a$ عددی فرد باشد آنگاه جواب حتما 1 می شود.
- ❖ در غیر این صورت جوابی برابر با 2 خواهیم داشت.
- ❖ در کد سوال مشاهده می شود که با عمل گرهای بیتی شرط ها پیاده سازی شده اند.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

int main()
{
    int t;

    cin >> t;
    while (t--)
    {
        int a, b;
        cin >> a >> b;
        if (a == b)
            cout << 0 << endl;
        else
            cout << 1 + int((a < b) ^ ((b - a) & 1)) << endl;
    }
    return 0;
}
```

Python:

```
for _ in range(int(input())):
    a, b = map(int, input().split())
    print(0 if a == b else 1+int((a < b) ^ ((b-a) & 1)))
```


❖ اگر $n = 0$ انگاه بازیکن بعدی بازی را می بازد

(هر چند در ابتدا با توجه به محدوده n این حالت امکان پذیر نیست).

- ❖ اگر n زوج باشد، Mahmoud باید عددی زوج انتخاب کند و آن مساوی با n خواهد بود؛ در غیر این صورت (n زوج) Mahmoud باید عددی کوچکتر از n انتخاب کند.
- ❖ حال اگر n عددی فرد و a عددی زوج باشد تفاضل آنها عددی فرد خواهد شد و از آنجایی که Ehab باید عددی فرد انتخاب کند، عددی مساوی n انتخاب کرده و برنده خواهد شد.
- ❖ بنابراین اگر n زوج باشد Mahmoud برنده می شود و اگر n فرد باشد Ehab برنده میشود. اگر $n = 1$ باشد، انگاه Mahmoud توانایی انتخاب عدد دیگری را نداشته و Ehab برنده میشود.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

int main()
{
    int n;

    cin >> n;
    if (n % 2 == 0)
        cout << "Mahmoud" << endl;
    else
        cout << "Ehab" << endl;

    return 0;
}
```

Python:

```
print(['Mahmoud', 'Ehab'][int(input()) % 2])
```


- ❖ اول از همه تعداد عدد های غیر تکراری آرایه a را d مینامیم.
- ❖ اکنون دنباله ای به تعداد d از آرایه a میسازیم و کوچکترین عنصر را از کپی اول، دومین عنصر را از کپی دوم بر میداریم و به همین ترتیب ادامه می دهیم تا کپی آخر.
- ❖ به زبان ساده تر جواب ما در واقع **تعداد عناصر غیر تکراری آرایه a** میباشد.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

int main()
{
    int t;

    scanf("%d", &t);
    while (t--)
    {
        int n;
        scanf("%d", &n);
        set<int> s;
        while (n--)
        {
            int a;
            scanf("%d", &a);
            s.insert(a);
        }
        printf("%d\n", s.size());
    }

    return 0;
}
```

Python:

```
t = int(input())
for _ in range(t):
    n = int(input())
    print(len(set(input().split())))
```


- ❖ X را تعداد درایه های منفی ماتریس و S را مجموع قدر مطلق همه درایه ها در نظر می گیریم
- ❖ توجه کنید که این عملیات (ضرب در -1) را میتوانیم برای هر دو درایه ای که به هم راه دارند انجام دهیم.
- ❖ اگر ماتریس ما دارای عدد صفر باشد آنگاه جواب مسئله همان S است. (چرا؟)
- ❖ در غیر اینصورت اگر X زوج باشد می توان همه آنها مثبت کرد و در اینصورت جواب ما همان S است . ولی اگر X فرد باشد و عدد صفر نیز موجود نباشد ، حداقل یک عدد منفی باقی می ماند پس بزرگترین عدد منفی را پیدا کرده و بقیه را مثبت میکنیم و در آخر آن عدد را با S جمع میکنیم.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
int main()
{
    int n;
    cin >> n;
    for (int i = 0; i < n; i++)
    {
        int k, m, n;
        int ans = 0;
        int cnt = 0;
        int b = 100;
        cin >> m >> n;
        for (int j = 0; j < m * n; j++)
        {
            cin >> k;
            ans += abs(k);
            if (k < 0)
                cnt++;
            b = min(abs(k), b);
        }
        if (cnt % 2)
            ans -= 2 * b;
        cout << ans << endl;
    }
    return 0;
}
```


Python:

```
for _ in range(int(input())):
    n, m = map(int, input().split())
    a = []
    neg = 0

    for i in range(n):
        a += list(map(int, input().split()))

    neg = sum(map(lambda x: x < 0, a))

    b = [abs(x) for x in a]
    if neg % 2 == 0:
        print(sum(b))
    else:
        print(sum(b) - 2 * min(b))
```


- ❖ میدانیم که طول رشته ها با این عملیات تغییری نمیکنند.
- ❖ اگر طول رشته زوج باشد، در صورتی میتواند بازتابی شود که تعداد صفر ها و تعداد یک های آن رشته زوج باشد و در صورت فرد بودن طول رشته، همیشه میتواند آن را به رشته ای که بازتابی است تبدیل کرد.
- ❖ حال سوال این است که چگونه میتوان رشته ای به اصطلاح بد با طول زوج که تعداد صفر ها و یک های آن فرد است را به رشته ای قابل بازتابی شدن تبدیل کنیم؟
- ❖ برای این کار، اگر حداقل یک رشته به طول فرد داشته باشیم، میتوانیم از رشته ی بد به رشته با طول فرد یک بار عملیات را انجام دهیم. (جابه جایی یک با صفر یا صفر با یک) اگر رشته ای با طول فرد وجود نداشت هم میتوان با جابه جایی بین دو رشته ی بد هردو آنها را به رشته های قابل بازتابی شدن تبدیل کرد.
- ❖ در نتیجه اگر هم رشته ای به طول فرد نداشته باشیم و هم تعداد رشته های به طول زوجمان هم فرد تا باشند، همه ی رشته ها به جز یکی میتوانند به قابل بازتابی تبدیل شوند و در غیر این صورت، جواب تعداد کل رشته هاست.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
int main()
{
    int t;
    cin >> t;
    while (t--)
    {
        int n;
        cin >> n;
        int cnt = 0, k = 0, ca = n;
        while (n--)
        {
            string x;
            cin >> x;
            if (x.size() % 2)
                k = 1;
            for (int i = 0; i < x.size(); i++)
                if (x[i] == '0')
                    cnt++;
        }
        if (cnt % 2 == 0 || k)
            cout << ca << endl;
        else
            cout << ca - 1 << endl;
    }
}
```


Python:

```
for nt in range(int(input())):
    n = int(input())
    a = []
    for i in range(n):
        a.append(input())
    o = 0
    for i in a:
        o += i.count("0")
    flag = 0
    for i in a:
        if len(i) % 2 == 1:
            flag = 1
            break
    if (not flag) and o % 2:
        print(n-1)
    else:
        print(n)
```


❖ این مساله با کمک الگوریتم greedy حل می‌شود.

❖ همانطور که گفته شده b_i با مینیمم a_{2i} , a_{2i-1} برابر است. پس یکی از این دو عدد باید برابر با b_i باشد.

حال سوال این است که کدام یک؟

❖ lexicographically minimal را می‌توان به این صورت توضیح داد که جایگشتی از حروف است که با شرایط

موجود در مساله، زودتر از بقیه رشته‌ها ظاهر شود. یعنی اگر رشته از عدد تشکیل شده است عدد های کوچک تر،

یا اگر حروف تشکیل شده حروفی که در الفبا اول تر هستند، زودتر ظاهر شوند. پس از بین a_{2i} و a_{2i-1} باید

را برابر با b_i در نظر بگیریم تا عدد کوچک تر قبل از عدد بزرگ تر آمده باشد.

❖ اکنون که میدانیم $a_1=b_1$, $a_3=b_2$, $a_5=b_3$ و ... به جای اندیس های زوج a باید چه عدد هایی را قرار دهیم؟

❖ میدانیم $a_2 > a_1$ (زیرا $a_2 = \min(a_1, a_2)$) . پس میتوانیم a_2 را برابر با مینیمم x ای در نظر بگیریم که

$x > a_1$ و $x \neq a_3$, $x \neq a_5$, $x \neq a_7$ و زیرا این ها را از قبل پر کرده ایم. اگر همچنین x ای وجود نداشته باشد

(یعنی همه اعداد بزرگ تر از a_1 استفاده شده باشند) جوابی برای مساله وجود ندارد.

C++:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

int main()
{
    int t;
    cin >> t;
    while (t--)
    {
        int n, i, j;
        cin >> n;
        int b[2 * n];
        bool visited[2 * n + 1] = {0};
        for (i = 0; i < 2 * n; i += 2)
        {
            cin >> b[i];
            visited[b[i]] = 1;
        }
        for (i = 1; i < 2 * n; i += 2)
        {
            j = b[i - 1] + 1;
            while (j <= 2 * n && visited[j] == 1)
                j++;
            if (j > 2 * n)
                break;
            visited[j] = 1;
            b[i] = j;
        }
        if (i < 2 * n)
            cout << -1 << endl;
        else
        {
            for (i = 0; i < 2 * n; i++)
                cout << b[i] << " ";
            cout << endl;
        }
    }
    return 0;
}
```


Python:

```
for _ in range(int(input())):
    n = int(input())
    b = list(map(int, input().split()))
    ans = []
    for i in b:
        ans.append(i)
        t = i+1
        while(t in b) or (t in ans):
            t += 1
        ans.append(t)
    if(max(ans) == 2*n):
        print(*ans)
    else:
        print("-1")
```

